

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti 4/24

PAPU2024

Varmistimen
jäsenkyselyn tulokset

Historiaa tähtäinten läpi katsottuna,
osa 2: Webley mk4 ja Vetterli 1869

Yhteiskunnan
turvallisuusstrategia

Viranomaisyhteistyötä harjoiteltiin syksyn paikallispuolustusharjoituksessa.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy maaliskuussa 2025. Aineisto sitä varten on toimitettava 25.2.2025 mennessä.

ISSN 2242-4679 (painettu)
ISSN 2737-2685 (verkkajulkaisu)

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI

Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 190 (ma-pe virka-aikana)

VMP-upseeri

Eero Virtanen
eero.virtanen@mil.fi

Alueupseeri

kapteeni Timo Matilainen
0299 484 122
timo.matilainen@mil.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@phmaakk.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

*Kuvat kannessa, infisivulla ja sisällyssivulla:
Puolustusvoimat/Combat Camera/Joanas Heitto ja Jenni Paasio*

VARMISTIN RY
www.varmistin.fi
www.facebook.com/varmistin
www.linkedin.com/company/varmistin
[@varmistin](https://www.instagram.com/varmistin) [#varmistin](https://www.instagram.com/varmistin)

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA
www.maakuntakomppania.fi
www.facebook.com/phmaakk
www.instagram.com/phmaakk
[@phmaakk](https://www.instagram.com/phmaakk) [#phmaakk](https://www.instagram.com/phmaakk)

Tappioiltakaan ei vältytty PAPU-harjoituksessa.

VARMISTIN NRO 4

1.12.2024

16. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

Puheenjohtaja 5

MKJ 6

Aluetoimisto 7

Varmistimen jäsenkysely 9

PAPU24 12

Historiaa tähtäinten
läpi katsottuna – osa 2 17

Syys-Hälvä 20

Lahden Maanpuolustus-
naiset ry 70 vuotta 21

Yhteiskunnan
turvallisuusstrategia 22

PÄÄTOIMITTAJA

Kuva: Toni Rikström

Edellistä päätoimittajan palstaa kirjoittaessani olin valmistautumassa PAPU-harjoitukseen. Harjoitus oli kohdaltani hieman poikkeuksellinen, sillä toiminta tällä kertaa ei ollut kokoaikaisesti tilanteenmukaista; esimerkiksi yöpäivystystä ei ollut nyt ollenkaan. Toimintaa silti riitti alusta loppuun. Yllättävät syyskuun alun hellekelit pitivät huolta, ettei missään vaiheessa todellakaan tarvinnut palella päivälämpötilojen noustessa jopa yli 27°C. Kuumiin tunnelmiin pääsee paneutumaan sivulta kaksitoista lähtien.

Lehti on täynnä muitakin mielenkiintoisia kirjoituksia, kuten vaikkapa katsaus yhteiskunnan turvallisuusstrategiaan tai aseiden historiaan. Perinteinen Syys-Hälvä-harjoitus ansaitsee myös paikkansa lehdessä unohtamatta Varmistimen jäsenille tehdyn jäsenkyselyn tuloksia. Iso kiitos kaikille vieraskynäilijöille! Yksin en olisi tätäkään lehteä valmiiksi saanut.

Laskeskelin tässä vuoden lähestyessä loppuaan, että päätoimittajan hommia on tullut painettua jo yhdeksän vuotta(!), ja tämä lehti on siis kolmaskymmeneskuudes päätoimittajana. Varmistin-lehden toimittajana ehdin

olla jo näitäkin ennen kahden vuoden eli kahdeksan lehden ajan. Mukaan on mahtunut paljon ilon ja innostuksen hetkiä, kiirettä ja hampaiden kiristelyä, samoin kuin ajoittaista hiljaiseloakin. Tylsistymään ei ole päässyt.

Päijät-Hämeen ja Kanta-Hämeen Maakuntajoukkojen yhdistymisen myötä lehteen löytynee uusia aiheita tai ainakin juttuja laajemmalla alueella. Muistakaa vinkata, kun tiedätte jotakin kiinnostavaa tapahtuvan tai olette itse mukana. Myös mainoksille on edelleen tilaa lehden sivuilla. Saa nähdä mitä kaikkea tuleva vuosi tuo tullessaan!

Sitä ennen ehtii vielä rauhoittua joulun viettoon tavalla tai toisella ja kerätä voimia sekä uusia harjoituksia että seuraavaa lehteä varten.

Aktiivista vuotta 2025 toivottaen,

Jenni

jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

P.S. Kannattaa merkitä jo nyt kalenteriin Varmistin ry:n vuosikokous 5.2.2025. Paikka ilmoitetaan myöhemmin.

Osallistu turvallisuuden tekemiseen.

Liity henkilöjäseneksi.

Varmistimen henkilöjäsen saa kotiinsa tai sähköpostiinsa Varmistin-lehden, jossa tuettavan joukon toiminta tulee eläväksi. Varmistin on myös ampumaseura, jolla on rata- vuoroja ja koulutusta. 35 euron jäsenmaksusta jäävä tuotto-osuus käytetään muiden varojen tapaan tukemiseen. Liity verkossa: varmistin.fi - Jäsenlomake.

Liitä yrityksesi tai yhteisösi kannatusjäseneksi.

Kannatusjäsenmaksu on 100 euroa tai vapaavalintainen suurempi summa. Se käytetään suoraan tukeen. Liity verkossa: varmistin.fi - Jäsenlomake. Kannatusjäsenmaksu laskutetaan antamaasi osoitteeseen.

Varmistin ry. voi sääntöjensä mukaan vastaanottaa raha- tai tavaralahjoituksia tahoilta, jotka sitoutuvat yhdistyksen sääntöjen mukaiseen varojen käyttöön, tai perintöjä tahoilta, joiden tiedetään hyväksyneen yhdistyksen tarkoitukset. Tavaralahjoitusten tulee olla tuettavan joukon käyttöön sopivia, sillä yhdistyksellä ei ole edellytyksiä tavarantoimintaan.

KERÄYSTIEDOT

Tilinumero IBAN FI21 4212 0010 3108 58, BIC ITELFIHH
Rahankeräyslavan saaja ja toimeenpanija: Varmistin ry.
Rahankeräyslavan myöntäjä: Poliisihallitus
Lavan numero: RA/2022/249 (21.2.2022)
Keräyksen toimeenpano-aika: 21.2.2022–

Kerätyillä varoilla tuetaan vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta erityisesti Päijät-Hämeen maakuntajoukon jäsenten osaamista kehittäen. Varoilla tuetaan maakuntajoukon kouluttajien ja asiantuntijoiden osallistumista mahdollisiin kouluttaja- ja muita oikeuksia antaviin koulutuksiin sekä osaamista kehittäviin koulutuksiin, maksetaan kutsutujen ulkopuolisten kouluttajien palkkioita. Varoilla hankitaan koulutus- ja koulutuksessa tarvittavaa välineistöä ja tarvikkeita. Varoja voidaan käyttää myös maakuntajoukon koulutuksen tarvitsemien palvelujen, esimerkiksi tietotekniikka- ja televiestintäpalvelujen sekä tilapalvelujen, hankkimiseen.

Puheenjohtajan liipaisinsormesta

”Ase- ja patruunatilanne (vihreä >80%, keltainen >50%, punainen >10%, musta <10% määrävahvuudesta).”

Näillä määreillä joukkueenjohtaja ilmoittaa joukkueen patruunatilanteen (*Lähde: Jääkärijoukkueen ja -ryhmän käsikirja, 2018, Puolustusvoimat*). PJ-palstan tekstit tästä näppäimistöistä ovat mustalla, sillä puheenjohtajan liipaisinsormesta lähtee nyt viimeisen kerran tällä käsialalla. Seuraavan tekstin kirjoittaa helmikuussa 2025 valittava uusi puheenjohtaja. Suosittelen jäsenistölle osallistumaan joskus yhdistyksen kokoukseen, joka pidettäneen 5.2. klo 18 alkaen Lahen keskustan alueella.

Syksyllä yhdisteltiin voimia, kun järjestettiin PHMPP eli Päijät-Hämeen Maanpuolustuspäivä. Aluetoimisto, Varmistin, Lahden Teollisuusseura ja Hämeen Ratsurykmentin säätiö yhdessä järjestivät kehuja saaneen Maanpuolustuspäivän, joka koostui päivän seminaarista teemalla ”Energiamuros”, sekä iltagaalasta, jonka aloitti Kaartin soittoakusti. Palautteen mukaan järjestelyt onnistuivat läpi päivän, seminaarin sisältö oli erittäin mielenkiintoinen, ja iltagaalassa oli laatu ja tunnelma kohdillaan. Kiitos kaikille päivän toteuttamiseen osallistuneille, ja erityismaininta seminaarin juontajalle.

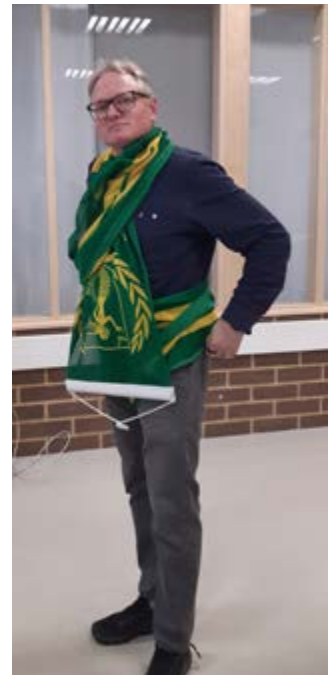
Kehotin tekoälyä tekemään 1000 sanan yhteenvedon Päijät-Hämeen vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta. Ihan ansiokas yhteenvedo päättyi johtopäätöksiin: *”Päijät-Hämeen vapaaehtoinen maanpuolustus on elintärkeä osa alueen turvallisuutta ja yhteisöllisyyttä. Sen tarjoamat koulutusmahdollisuudet, yhteistyö viranomaisten kanssa ja yhteisölliset tapahtumat vahvistavat asukkaiden valmiuksia ja turvallisuudentunnetta. Tulevaisuudessa on tärkeää jatkaa nuorten aktiivisuutta, kehittää koulutusta ja hyödyntää uusia teknologioita. Näin vapaaehtoinen maanpuolustus voi pysyä relevanttina ja tehokkaana osana Päijät-Hämeen turvallisuusrakennetta.”* Tekoäly (ChatGPT 4o mini) ei tekstissä maininnut Varmistinta, joten vielä on tehtävää, äly-

sä ja yhdistyksessä. Pilkkeen mentyä silmäkulmaan pyysin tekoälyä tekemään 1500 sanan yhteenvedon Timo Walleniuksen kaudesta 2019–2024 Varmistin Ry:n puheenjohtajana. Teksti oli herttaisan pitkä ja komea, ja laitan tähän tekstin lopusta johtopäätöksen:

”Timo Walleniuksen kausi Varmistin Ry:n puheenjohtajana vuosina 2019–2024 on ollut merkittävä aikakausi, joka on tuonut mukanaan monia saavutuksia ja kehitysmahdollisuuksia. Hänen johtamistyylinsä, joka yhdistää yhteistyön, koulutuksen ja aktiivisen osallistumisen, on vahvistanut yhdistyksen asemaa maanpuolustuskentällä. Walleniuksen aikana Varmistin Ry on onnistunut lisäämään näkyvyyttä, monipuolistamaan toimintaansa ja luomaan vahvoja verkostoja eri sidosryhmien kanssa. Vaikka haasteita on ollut, yhdistys on saanut aikaan myönteisiä muutoksia ja valmistautuu tulevaisuuden haasteisiin. Tämän kauden saavutukset luovat hyvän pohjan Varmistin Ry:n tulevalle toiminnalle ja kehitykselle. Walleniuksen perintö näkyy vahvana sitoutumisena kansalaisten turvallisuuteen ja yhteistyöhön, joka varmasti vaikuttaa yhdistyksen toimintaan vielä pitkälle hänen kauden päättymisen jälkeen.”

Aika savolainen tuo tekoäly: puolet totta, puolet palturia. Kunpa tietäisi kumpi puoli.

*Maanpuolustusterveisin,
Timo Wallenius,
puheenjohtaja*

Varmistin ry.

www.varmistin.fi

jasenasiat@varmistin.fi

Liike ei saa pysähtyä – siksi paikallispataljoonassakin on pioneereja, taistelukenttien sveitsiläisiä linkkareita

Minkä tahansa sotilaallisen toiminnan ytimessä on liike. Ja jotta liike ei pysähdy missään toiminnan vaiheessa, tarvitaan pioneereja, jotka vahvistavat ja rakentavat tiestöä, tunnistavat ja raivaavat esteitä ja auttavat joukkoja ylittämään vesistöjä ripeästi ja turvallisesti.

Toisaalta pioneerit myös pysäyttävät liikkeen niiltä, joiden ei haluta liikkuvan. Miinoittaminen, linnoitteiden rakentaminen ja omien joukkojen suojaaminen ovat niin ikään pioneeritoiminnan ydintä.

Pioneereilta käy siis melkein kaikki taistelijan tehtävien ohella. Siksi heitä voidaankin sanoa taistelukenttien sveitsiläisiksi linkkareiksi – sikäli tosin vähän virheellisesti, että pioneerien monitaituruutta tarvitaan kaikkialla muuallakin kuin pelkästään taistelukentällä.

Paikallisjoukoissa pioneerien tehtäväkentästä korostuvat etenkin tiestöön ja rakentamiseen liittyvä toiminta. Toiminta on leimallisesti ehkä enemmän rakennetussa ympäristössä toimimista kuin operatiivisilla joukoilla. Siis poissa metsästä, rakennetuilla alueilla ja ehkä vähän vähemmän vaikka miinoitteiden purkamiseen liittyvää ja enemmän toiminnan sujuvuutta varmistavaa.

Paikallisjoukoille olennainen perustettavien joukkojen suojaaminen edellyttää myös esimerkiksi linnoittamistoimintaa, johon pannaan sekä paljon ajattelu- ja suunnittelutyötä että ihan konkreettista harjoittelua ja hikeä. Ajat ovat myös muuttuneet: kun aiemmin rakennettiin vielä ”pitkästä tavarasta ja hiekkasäkeistä” ajan kanssa, korostuu nykyään nopeus ja uudenaikaisten tehdasvalmisteisten elementtien käyttö.

Pioneerien normaaliolojen harjoitustoiminta paikallisjoukoissa koostuu pitkälti suunnittelusta ja käytännön harjoittelusta. Rakentaminen ja raivaaminen, liikkeen edistäminen, sirotemiinoitteiden ja räjähteiden raivaaminen, koneiden käyttötaito ja yhteistoiminnan harjoittelu muiden aselajien kanssa ovat niitä taitoja, joita sekä hankitaan että ylläpidetään harjoituksin.

Paikallispataljoonassa pioneereja on sijoitettuna eri puolille organisaatiokaaviota. Heitä on esimerkiksi omissa rakennus-, raivaus- ja koneryhmissään, mutta myös muiden yksiköiden mukana voi kulkea pioneereja. Toimintaa johtaa SUKEssa istuva pioneeripäällikkö.

Pioneerihenkilöstöä on siten varsin paljon, ja siksi toimintaan kaivataan jatkuvasti lisää aktiivisia reserviläisiä. Siviilipuolen osaaminen on pioneeritoiminnassa eduksi, jos tais-

telijan työkalupakissa on esimerkiksi yleistä ymmärrystä rakentamisesta, maanrakennustaitoa tai metsäosaamista. Kokemus maanrakennuksesta ja maamassojen käsittelystä tai metsän muokkaamisesta on tärkeää, samoin esimerkiksi nosto-osaaminen tai kokemus kokoamisesta. Näiden tehtävien luonteeseen liittyen on selvää, että kokemus koneiden käytöstä on pioneeritoiminnassa arvossaan, samoin vaikka panostajan ja räjäyttäjän ammattipätevyys on kaivattua osaamista.

Toisaalta pioneerit tarvitsevat myös paljon laskentaosaamista. Nopeassakin toiminnassa on rakennettava kestäviä rakenteita, laskettava lujuuksia ja etäisyyksiä, mitoitettava räjähdysaineiden määriä ja niin edelleen.

Pioneerien toiminta on aina yhteistyötä niin muiden joukkojen kuin siviilimaailmankin kanssa. Siksi siviilipuolelta hankitun osaamisen lisäksi kyky ymmärtää ja puhua samaa kieltä yritysten kanssa on tärkeää pioneeritoiminnan onnistumiselle.

Paikallisjoukkojen pioneereihin voi liittyä, vaikka oma varusmiespalvelus olisi suoritettu muussa aselajissa. Ensimmäinen askel pioneeritoimintaan osallistumiseksi voi olla omasta kiinnostuksesta kertominen Hämeen aluetoimistolle. Samassa yhteydessä kannattaa kertoa etenkin omasta siviiliosaamisesta. Voi olla myös niin, että omasta siviiliosaamisesta kertomisen jälkeen aluetoimiston henkilökunta osaa auttaa hakeutumaan pioneeritoimintaan.

Toinen varteenotettava väylä pioneeritoimintaan on Maanpuolustuskoulutus MPK:n erittäin hyvä ja paljon kehuttu pioneeripolku-opintokokonaisuus. MPK:n kurssitarjonnasta saa kattavasti tietoa verkko-osoitteesta MPK.fi.

Pioneeriosaamista voi kartuttaa myös muilla pioneerien tarpeisiin suunnitelluilla koulutuksilla, esimerkiksi vuosittaisessa HAKKU-harjoituksessa, jota niin ikään voi lämpimästi suositella.

Paikallisjoukkojen pioneeritoimintaan tarvitaan jatkuvasti uutta väkeä. Jos taistelijalla on osaamista ja halua pitää isänmaa turvallisena, pioneeritoiminta on takuuvarmasti sekä omaa osaamista hyödyntävää että uutta osaamista antavaa. **Pioneerin taisteluhuuto ”Iske Hakku!” kutsuu toimintaan!**

Simo Hakkarainen

Teppo Koskinen (toim.)

Janne Parkkonen siirtyy siviiliin 35 vuoden palveluksen jälkeen: ”ihan olen viihtynyt täällä”

Joulukuusta lähtien jotain on Hämeen aluetoimistossa toisin. Vuodesta 2008 aluetoimistossa palvellut majuri Janne Parkkonen siirtyy Puolustusvoimien palveluksesta vapaaksi agentiksi 35 vuoden palveluksen jälkeen. Tai mistä se sotilasuran aloitus nyt varsinaisesti lasketaan. Parkkonen on ollut PV:n palveluksessa ”lapsisotilaasta asti”, kuten hän itse ilmaisee, ensin Hennalassa urheilukoulussa 3/88-saapumiserässä, sitten vänrikkinä varusmiespalveluksen ja kadettikoulun välissä.

Ainakin nyt taaksepäin katsoessa näyttää siltä, että sotilasura oli ainoa vaihtoehto.

- En tiedä, mitä olisin ruvennut tekemään, jos en olisi PV:n hommiin kelvannut. Ajattelin, että olisin hakeutunut maanpuolustusopistoon, jos kadiksen ovet eivät olisi avautuneet. Eli mitään muuta suunnitelmaa ei ollut, Parkkonen pohtii Aluetoimiston työhuoneessaan Lahdessa.

Poikkeuksellista Parkkonen työurassa on se, että hän on Puolustusvoimien piirissä epätyypillisesti pysynyt yhdessä paikassa eli Lahdessa niin pitkään, 1990-luvulta asti. Parkkosta huomio naurattaa.

- Voi sanoa, että ihan olen viihtynyt täällä, Parkkonen myhäilee.

Välillä on ollut painettakin siirtyä Mikkeliin maavoimien esikuntaan, mutta hän ei ole halunnut lähteä, ja on ollut asiasta myös itselleen tyyppillisen selkeäsanainen.

Parkkonen palasi takaisin Hennalaan urheilukouluun vuonna 1996. Siitä lähtien hän on työskennellyt Lahdessa.

- Olen tykännyt olla täällä. Tämä on sopivan kokoinen paikka ja täällä on kaikkea, mitä tarvitaan. Täältä on Etelä-Suomen alueella vielä lyhyt matka joka paikkaan, Parkkonen sanoo.

Sotilaana tie vei komppanianpäällikön tehtävistä operatiiviselle sektorille aluetoimistoon. Käytännössä ja yksinkertaistaen se on tarkoittanut Päijät-Hämeen sotilaallisen maanpuolustuksen suunnittelua, luomista, kehittämistä ja ylläpitoa. Se on sopinut Parkkoselle hyvin.

- On ollut toiminnan vapaus tehdä ja suunnitella, ja toisaalta on joutunut kantamaan sen vastuun toiminnasta. On saanut muokata sen omanlaisekseen.

Tässä on auttanut jo nuorena urheilukoulun kouluttajana kiteytyneet näkemys siitä, että tiedustelu on ”annettujen määräysten ja käskyjen järkähtämätöntä soveltamista”. Sama pätee paikallispuolustuksen järjestämiseen, joka on jatkuvaa pienten kehittyvien askelten ottamista kohti valmiutta.

- Sehän on tavallaan loputon tehtävä. Esimerkiksi reservin vaihtuvuus tekee sen, että toiminnassa on koko ajan pidettävä tietty perustaso yllä ja sitten vietävä sitä eteenpäin pala kerrallaan, Parkkonen sanoo. On siis monien kompromissien summa, millä tasolla kulloinkin ollaan.

Parkkonen on pitkään vastannut esimerkiksi monista alueen sotilaallisista harjoituksista. Sotilaalla olisi aina halua paneutua johonkin osa-alueeseen syvemmin ja antaa kaikille taistelijoille täydellinen harjoituskokemus, mutta on realismia tehdä parasta mahdollista jälkeä olemassa olevissa puitteissa. Sotilaan näkökulmasta se on joskus voinut olla ärsyttävääkin, mutta Parkkonen sanoo jättävänsä pestinsä tyytyväisissä tunnelmissa.

- Täällä ollaan hyvällä tiellä ja kokonaisuus on mennyt koko ajan eteenpäin, hän sanoo.

Parkkonen jakaa kiitosta sekä työkavereilleen Puolustusvoimissa että alueen reserviläisille. Työporukka Lahdessa on ollut aina hyvä, (”siinä on kyllä käynyt peikkomainen flaksi, ei kus’paitä jaksaisi”), ja reserviläisistä puolestaan on saanut virtaa oman työn tekemiseen.

- Sen näkee, miten innostuneita, osaavia ja sitoutuneita paikalliset reserviläiset ovat. Sen myötä itekin jaksaa painaa, kun näkee, että muutkin uhraavat paljon vaikka vapaa-aikaansa ja ovat täysillä mukana.

Sotilasuransa jälkeisistä suunnitelmista Parkkosella ei ole vielä paljon sanottavaa. Kun PV:n avaimet jäävät pöydälle, ei mitään uutta ole sovittuna.

- On ollut vähän kiireen tynkää tässä. Harjoitusaikataulu on ollut aika tiukka, ja pataljoonien yhdistäminen on vienyt aikaa. Mennään täällä täysillä päätyyn ja katsotaan sitten, mitä löytyy, Parkkonen sanoo.

Yksi asia tulevaisuudesta on kuitenkin varma. Parkkonen jatkaa reserviläisenä tutuissa tehtävissään.

- Poistun rivistä, kun asevelvollisuusikä päättyy sen vuoden lopussa, jolloin täytän kuusikymmentä, hän sanoo.

Parkkonen on tunnettu raviharrastuksestaan. Harrastus ei ole niin aktiivista kuin ennen, mutta ”aina sitä vähän tulee jotain tehtyä”.

Parkkoselle potku sotilasuralle tuli osin nuoruuden ampumaharrastuksesta. Se toi ristiinalaisen nuoren miehen aikoinaan urheilukouluunkin Lahteen. Ampumaharrastuksen kautta syntyivät myös ensimmäiset mielikuvat Puolustusvoimista mahdollisena työpaikkana, kun Savon Prikaatin komentaja kävi välillä katsomassa nuorten ampumaharrastusta. Ilmakivääriammunta oli Parkkonen

leipälaji, josta puhuessaan hän edelleen innostuu. Se on kestävyyslaji, jossa sama hyvä laukaus pitää toistaa kymmeniä kertoja peräkkäin. Parhaimmillaan hän muistelee seitsemän peräkkäistä laukausta samaan reikään.

Harrastus on jäänyt, kun työ on vienyt mennessään, ja Puolustusvoimissa ammunta on kuulunut muutenkin toimenkuvaan. Ja ehkä ilmakivääri tuli jo tutuksi, vaikka ”joskus ihan osasin kyllä ampua”.

- Helposti ensimmäisen sadantuhannen laukauksen jälkeen ensikiinnostus alkaa hiipua, Parkkonen pohdiskelee.

Mutta jonkinlainen kipinä edelleen kytee. Trap-ammunta on alkanut kiinnostaa, hän sanoo ikään kuin sivulauseessa.

Jos joku piirre Parkkosesta puhuttaessa nousee esiin, niin se on hänen poikkeuksellinen kielellinen värikkyytensä. Parkkosella on sana hallussa. Mistä se tulee?

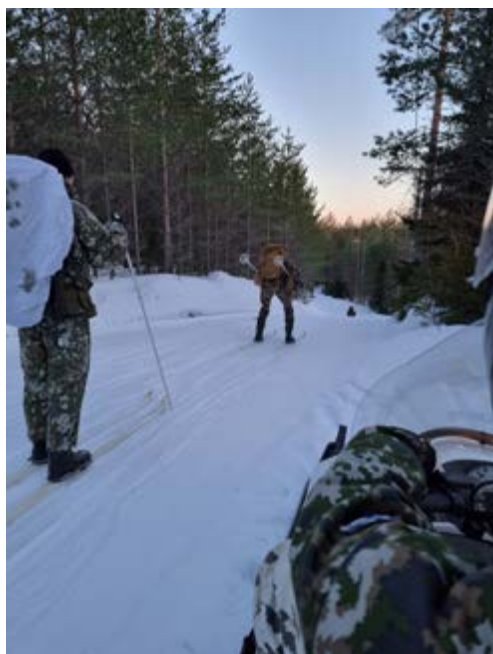
Mitä tuohon sanoisi, Parkkonen pohtii sähköpostiviestissä muutama päivä haastattelun jälkeen.

- Ehkä se tulee sudeettisavolaisesta luonteesta ja äidinmaidosta lantrattuna paikallisella vedellä, hän kirjoittaa. Perässä on leveästi naurava hymiö.

Teksti: Teppo Koskinen

Yksi maakuntajoukkojen kehityksen moottoreista ja ennen kaikkea mahdollistajista, aluetoimiston operatiivisen sektorin johtaja, majuri Janne Parkkonen siirtyy reserviin 1.12.2024. Kun Janne johti tehtävänsä mukaista viimeistä pataljoonan yhteistä johtamisharjoitusta syyskuun puolivälissä, halusi joukko kiittää erinomaisesta yhteistyöstä. Mikäpä olisi tunnetulle viskiasiantuntijalle paremmin sopinut kuin 30 vuotta vanha tisle. Samalla Janne pääsi väläyttämään asiantuntemustaan ja tarkensi välittömästi, että tarkkaan ottaen kyseessä on 12 vuotta kypsytetty ja 18 vuotta säilytetty tuote. Kokonaan miehen ei odoteta rivistä katoavan, reserviläisenäkin Jannea tullaan varmasti vielä näkemään pataljoonan toiminnassa.

Sysmän talvikurssi tulee taas!

Milloin? Tammi-helmikuun vaihteessa 2025.

Mikä kurssi? Talvikurssilla opetellaan ja harjoitellaan talviolosuhteissa toimimisen kannalta oleellisia yksittäisen taistelijan ja ryhmän selviytymiseen ja toimintakyvyn ylläpitoon liittyviä selviytymis-, ensiapu- ja taisteluteknisiä taitoja. Harjoitus on kansainvälinen ja siihen on vuodesta 2013 lähtien osallistunut sotilaita myös Suomen ulkopuolelta.

Kenelle? Kurssi on tarkoitettu ensisijaisesti sitoumuksen tehneille ja puolustusvoimien sijoittamille reserviläisille.

Miten pääsee mukaan? Valmistaudu henkisesti jo nyt. Tarkempia tietoja tulee myöhemmin osoitteeseen mpk.fi – koulutuskalenteri.

Aktiivinen ampumaseura ja maanpuolustustahdon moottori Varmistin

Varmistimen jäsenkysely paljastaa kaksijakoisen motivaation kuulua yhdistykseen. Ampuvien jäsenten kannalta Varmistin on aktiivinen ja palveleva ampumaseura. Ei-ampuille jäsenille Varmistimen luonne maakunnan näkyvänä maanpuolustustahdon yhdyssiteenä ja maakuntajoukon tukijana korostuu.

Varmistimella oli jäsenkyselyn toteutuksen aikaan yli 650 jäsentä. Vastauksia kyselyyn saatiin 95 kappaletta. Vastausten määrä oli selvästi suurempi kuin edellisen, vuonna 2022 järjestetyn Varmistin-lehteen keskittyneen jäsenkyselyn vastaajamäärä, myös kasvaneeseen jäsenmäärään suhteutettuna.

Kyselyyn osallistumista markkinoitiin aktiivisesti Varmistimen ampuvien jäsenten tiedotuskanavissa. Muutamien kysymysten osalta ampuvien jäsenten* vastaukset eroavat siinä määrin muista vastaajista, että tekstiin on nostettu huomioita asiasta.

** Tulokset jaoteltiin perustuen kysymykseen osallistumisesta Varmistimen toimintaan. Ampuvaksi jäseneksi on tulosten tulkinnassa katsottu vastaaja, joka vastasi ampumatoimintaa koskevaan kohtaan ”osallistun jo nyt”.*

Tärkeimmäksi toimintamuodoksi nousi ampumatoiminta, käytännössä saman tasoisesti kuin maakuntajoukon tukeminen ja maakunnallinen maanpuolustustahdon tukeminen. Myös ei-ampuvien jäsenten mielestä selvästi tärkein toiminnan muoto on ampumatoiminta, jota seuraavat maakunnan maanpuolustustahdon tukeminen ja maakuntajoukon tukeminen. Ei-ampuvat jäsenet pitävät tapahtumien järjestämistä ja erityisesti Varmistin-tuotteiden saatavuutta paljon tärkeämpänä kuin ampuvat.

Kommenttien perusteella ampumatoimintaa kursseineen pidetään korkeatasoisena ja helposti lähestyttävänä.

Tiedotuksen ja viestinnän tapoja koskevasta kysymyksestä oli jäänyt pois pikaviestitiedottamista koskeva kohta. Varmistimen hallinnon, varainhankinnan ja ampumatoiminnan keskinäinen pikaviestitiedottaminen ja -keskustelu on hyvin aktiivista ja monen kommentin perusteella toimivaksi koettua.

Varmistin-lehteä tärkeämmäksi koettiin sekä jäsenille suuntautuva sähköpostiviestintä että varmistin.fi -verkkosivut. Tämä on selvä muutos aiempaan, jossa Varmistin-lehteä on pidetty ylivoimaisesti tärkeimpänä viestintäkanavana. Mitä ilmeisimmin lehden merkitys nimenomaan ulkoisena tiedotuskanavana korostuu, kun jäsenistöön on muitakin yhteystapoja.

Jäsenten oma osallistuminen on suurinta ampujana tai ammunnan mahdollistajana. Lisäksi talkootyöt, tapahtumat ja poikkeusolojen varautumiseen osallistuminen olivat useille merkittäviä. Nyt ampuvistä jäsenistä noin neljäsosa on kiinnostunut ampumatoiminnan toimitsi-

jatehtävistä. Kyselyn ulkopuolelta on syytä nostaa esiin jatkuva tarve lisätä ammuntoa järjestävien ammunnanjohtajien määrää. Perekdytystä on jatkuvasti saatavilla ampumajaoston kautta. Sekä vastausten valinnoissa että sanallisissa kommentteissa näkyi jako kahteen: ampumatoimintaa itseään palveleviin talkoisiin – esim. tilanradan tai ampumaluolan ylläpitoon – on selvästi suositumpaa kuin osallistuminen Varmistimen ulkopuolisiin talkoisiin varainhankintatarkoituksessa. Muutamissa kommentteissa jopa ”veloitettiin” hankkimaan rahat muualta ja tarjoamaan ammunta palveluna. Luonnollisesti yhdistystoiminnassa ihmisten halu antaa aikaansa toimintaan on kaiken tekemisen mahdollistava voimavara.

Ei-ampuvien jäsenten kiinnostus ampumatoimintaan osallistumista koskien oli korkea – puolet ilmaisi aikeensa osallistua ampumatoimintaan jatkossa. Muita ei-ampuvia jäseniä kiinnostavia toiminnan muotoja olivat talkoot, poikkeusolojen varautuminen ja erityisesti nuoriso-/opiskelijatoiminta. Maakunnallisissa tapahtumissa näkymistä toivottiin nykyistä enemmän. Mm. Padasjoen sahtimarkkinoiden, Lahdessa järjestettyjen puistokonserttien ja Hennala herää -tapahtumien opetus on ollut se, että paikallisten jäsenten panos on elintärkeä onnistuneen tapahtumaosallistumisen rakentamisessa.

Kommenteissa huomioitiin nuoriso-/opiskelijatoiminnan lisäksi asevelvollisuusiän ylittäneiden ja ei-asevelvollisten naisten huomioiminen toiminnassa. Tämä on erittäin tärkeä nosto, johon tullaan paneutumaan.

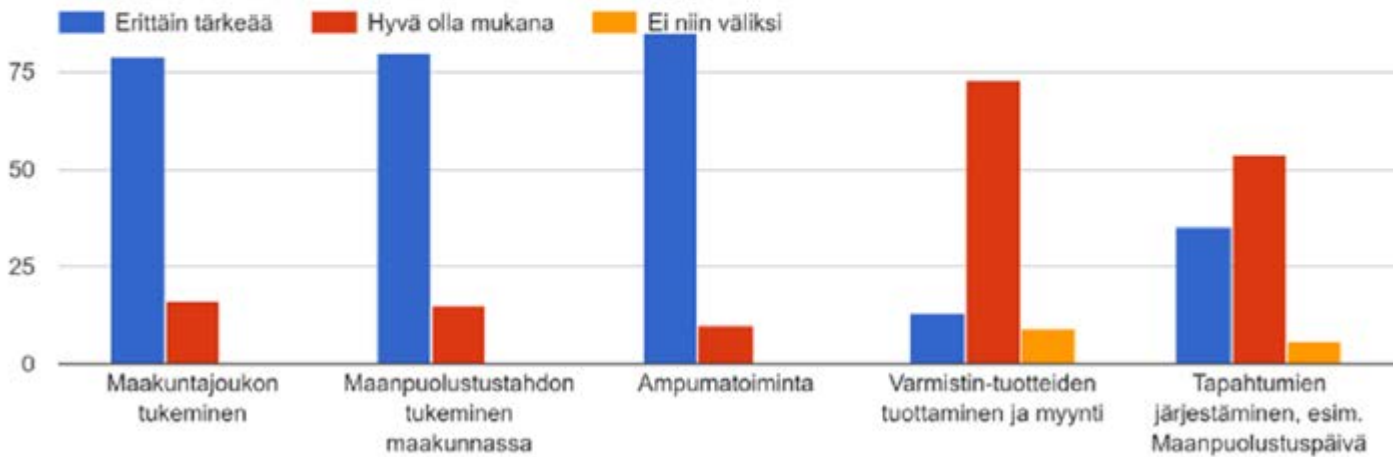
Kaiken kaikkiaan suhteellisen runsas ilmaistu kiinnostus osallistua nykyistä enemmän erilaisiin toiminnan muotoihin on lupaavaa tulevan kehittämisen perustaksi.

Halukkuus suositella Varmistinta omassa tuttavapiirissä on erittäin korkea. Osa Varmistimen kasvua Päijät-Hämeen suurimmaksi maanpuolustusyhdistykseksi perustuu aktiiviseen suositteluun, ja se näkyy myös jäsenhakemuksissa. Suurimmassa osassa hakemuksia on yksi tai useampi jäsen suosittelijana.

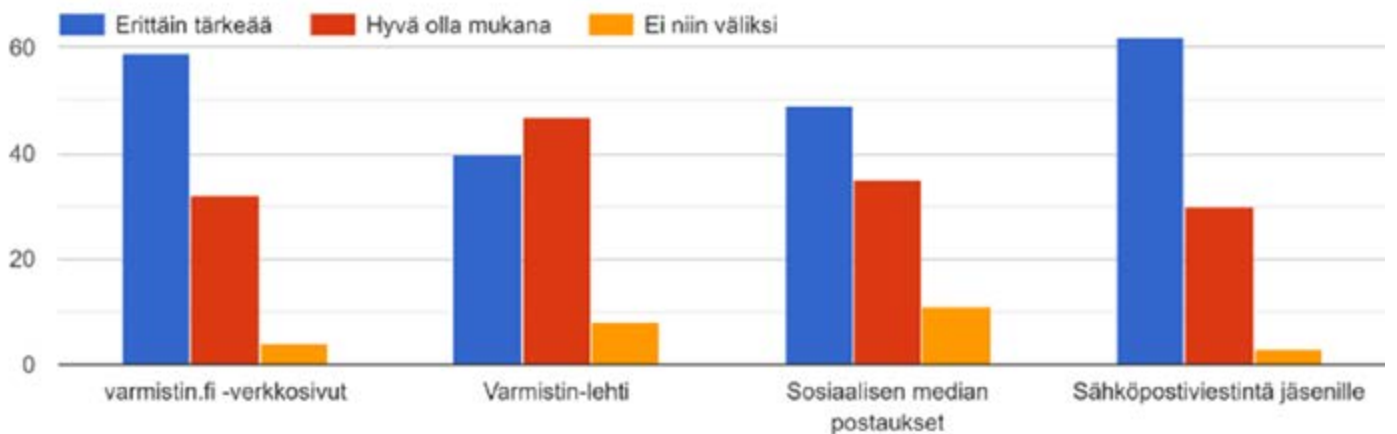
Toiminnan kehittäminen

Kysely antoi lisäpontta jo vireille saatettujen asioiden edistämiseen. Laajempi näkyvyys maakunnan tapahtumissa, mm. nuorisojäsenten aktiivisempi lähestyminen ja muutenkin entistä vahvempi läsnäolo maanpuolustuksen yhdyssiteenä tarvitsee tekijänsä. Myös aiemmin käynnistettyjen toimintamuotojen jatkuvuus edellyttää aiempaa suurempaa määrää tekijöitä.

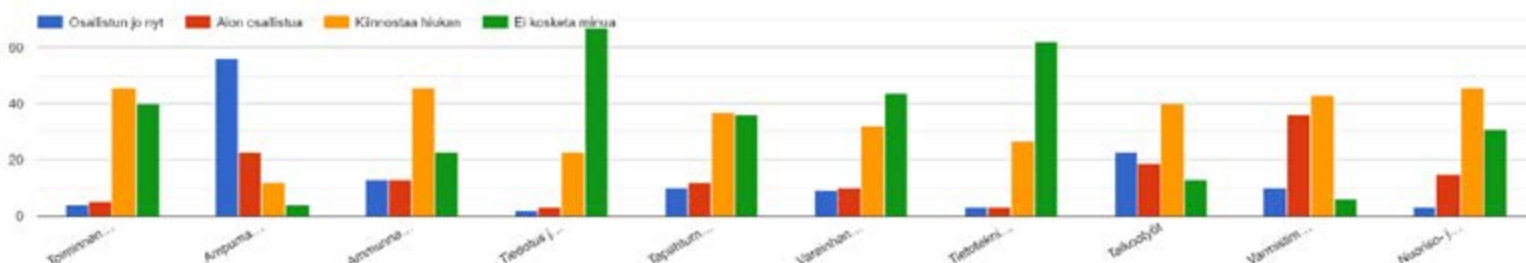
Miten tärkeinä pidät Varmistimen eri toimintamuotoja?

Miten tärkeinä pidät Varmistimen erilaisia tiedotus- ja viestintätapoja?

Millaiseen Varmistimen nykyiseen tai mahdolliseen toimintaan voisit ajatella itse osallistuvasi?

Selitepalkistot vasemmalta oikealle:
 Toiminnan suunnittelu, päätöksenteko ja hallinto
 Ampumamahdollisuuksien hyödyntäminen ampujana
 Ammunnan toimitsijana toimiminen
 Tiedotus ja viestintä
 Tapahtumajärjestelyt

Varainhankinta
 Tietoteknisten palveluiden (verkkosivut, verkkokauppa, talous, viestintä jne.) kehittäminen tai ylläpito
 Talkootyöt
 Varmistimen poikkeusolojen toiminta ja varautuminen
 Nuoriso- ja opiskelijatoiminnan kehittäminen

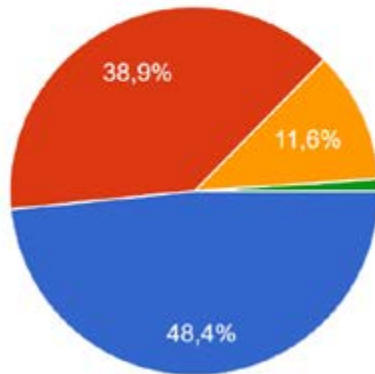
Varmistin on merkittävä ja vaikuttava toimija Päijät-Hämeen maanpuolustuksessa, sekä normaalioloissa että poikkeusoloissa. Lähiaikoina tullaan lähestymään jäsenistöä erilaisilla matalan kynnyksen mahdollisuuksilla olla osana Varmistimen toimintaa muutoinkin kuin palvelujen käyttäjänä. Joh-toajatuksena on toivottava mahdollisimman useat jäsenet tervetulleeksi tekemään, ilman pakollista kovaa työkuormaa ja "ikuista" velvoitetta hoitaa kerran osallistuttu tehtävä.

Muun muassa Varmistimen poikkeusolojen varautumiseen ja poikkeusolojen toimintaan tarvitaan ikänsä tai ei-reserviläisyytensä vuoksi kaikissa oloissa käytettävissä olevia jäseniä. Yhteisen turvallisuuden tekemisessä on aivan yhtä arvokasta osallistua aktiivisena johtokunnan jäsenenä kuin ajoittain muutaman tunnin aikaansa antavana toimijana.

Kysely ja teksti: Harri Koponen

Miten viestit Varmistimesta omille tuttavillesi ja verkostoillesi?

95 vastausta

- Olen suositellut useille liittymistä ja toimintaan osallistumista
- Olen suositellut yhdelle tai muutamalle Varmistinta
- Aion suositella Varmistinta
- En suosittele Varmistinta

renta

RENTA LAHTI TARJOAA VARMISTIMEN JÄSENKORTILLA JA PUOLUSTUSVOIMIEN HENKILÖKORTILLA -30% ALENNUKSEN KAIKISTA VUOKRATUOTTEISTA. ALENNUS LASKETAAN OVH-HINNOISTA.

Alennus ei koske henkilönostimia, kaivinkoneita, jyriä, kuormaajia, myyntituotteita, kuljetuksia ja työveloituksia.

LOPETA KONEIDEN MAKUUTTAMINEN JA VUOKRAA NE

WWW.RENTA.FI/LAHTI
040 161 1916 | lahti@renta.fi

PAPU24 onnistui ja näytti, mitä vielä voidaan kehittää

Monen hämäläisen reserviläisen syyskuu alkoi tutuissa merkeissä, kun Puolustusvoimat kertautti joukkoja PAPU24-paikallispuolustusharjoituksessa. Kertausharjoitus on reserviläisen elämän tähtihetki, ja juuri siitä kertovat oheiset harjoituksessa mukana olleiden laatimat reportaasit. Vanhan tutun paikallispuolustusharjoituksen lisäksi syyskuun alun toiminnassa oli myös paljon uutta. Esimerkiksi Päijät-Hämeen ja Kanta-Hämeen yhdistetyt paikallispataljoonat konkretisoituivat nyt yhdeksi toimivaksi ja harjoittelevaksi pataljoonaksi.

Paikallispuolustusharjoituksen ytimenä oli laaja-alaiseen vaikuttamiseen keskittynyt harjoitusskenaario, jossa Päijät-Hämeessä pataljoonan vastuualueella toimineet pahantekijät ensin jäljitettiin ja sitten estettiin heidän suomalaisen yhteiskunnan turvallisuutta vaarantanut toimintansa. Yhteiskunnan ja kansalaisten turvallisuutta yritettiin horjuttaa esimerkiksi aiheuttamalla suuronnettomuustilanne ja uhkaamalla yhteiskunnan kriittistä infrastruktuuria. Tässä skenaariossa tarvittiin sekä viranomaisien yhteistyötä että paikallispataljoonan monipuolisia kykyjä droneista ja taisteluosaamisesta aina tiedustelutiedon käsittelyyn ja esikuntatason operatiiviseen johtamiseen. Samalla eri viranomaisten kanssa piti sukkuloida siinä verkostossa, joka mahdollisessa kriisitilanteessakin virittyy takaamaan yhteiskunnan toimivuuden ja turvallisuuden.

Eri viranomaisten yhteistoimintaa harjoiteltiin paikallispuolustusharjoituksen näkökulmasta aiempaa suuremmalla intensiteetillä, kun PAPUn kanssa samaan aikaan oli käynnissä Etelä-Suomen Aluehallintoviraston Häme24-valmiusharjoituksen aktiivivaihe. Siinä esimerkiksi aluehallintoviranomainen, pelastuslaitos ja hyvinvointialue muiden viranomaisten kanssa harjoittelivat yhteistoimintaa väestönsuojelutilanteessa.

Harjoituksen johtajana toimi Hämeen aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Sami Liukkonen. Hänen vaikutelmansa harjoituksen jälkeen olivat myönteiset. Joukot ja toiminta ovat edenneet oikeaan suuntaan. Harjoituksessa testatut johtamiskyky ja operatiivinen toimintakyky olivat sillä tasolla kuin piti olla, ja harjoituksessa edistyi siten kuin piti. Toisaalta harjoitus toteutti tarkoituksensa myös sen osoittamisessa, mitä pitää harjoitella enemmän.

- Eri viranomaisten yhteistoiminta sujui myös hyvin, mutta se vaatii selvästi myös enemmän yhteistä harjoittelua. Esimerkiksi johtovastuun määrittely vaikka Poliisin kanssa toimiessa on asia, johon on kiinnitettävä enemmän huomiota, Liukkonen arvioi.

Harjoitukseen osallistuivat paikallispataljoonan kärkisuorituskyvyt. Tulevissa harjoituksissa joukkojen kattaus voisi Liukkosen mielestä olla monipuolisempi. Mukana voisi olla esimerkiksi suojusjoukkoja ja sotilaspoliiseja nykyistä enemmän.

PAPU-harjoitus osoittaa paikallispataljoonan kykyä kansalliseen puolustukseen sekä kykyä toteuttaa yhteisoperaatioita ja yhteistoimintaa viranomaisien, kumppaneiden ja alueella olevien muiden sotilasjoukkojen kanssa.

Harjoituksen päämääränä on harjoituttaa henkilöstöä nykyisen joukkorakenteen mukaisessa kokoonpanossa esikuntien ja joukkojen suorituskyvyn parantamiseksi sekä harjoitella välittömän valmiuden ja valmiusjoukkojen operointia.

Harjoituksessa harjoitellaan valmiuden säätelyä, pysyvän valmiuden joukkojen toimeenpanoa ja viranomaisyhteistyötä.

- Tämä oli tähän harjoitukseen toimiva kokoonpano. Jatkossa olisi mielellään muitakin joukkoja.
- Optimaalista olisi, jos paikallispuolustusharjoitus voitaisiin järjestää tässä laajuudessa joka vuosi, Liukkonen sanoo.
- Mutta nykyisillä resursseilla tämä ei ehkä toteudu.

Kehityskohteista Liukkonen nostaa esiin tilannekuvan muodostamisen arjen välineellä. Ennakkoluuloton lähestymistapa jokaisen taskusta löytyvien siviilimaailman välineiden käyttöön ottamiseksi on osoittautunut toimivaksi ja käyttökelpoiseksi.

- Tämä on varmasti toimiva ja kehityskelpoinen malli, kun saadaan väline kaikille koulutettua ja käyttöön, Liukkonen sanoo.

Samoin hänen mukaansa tärkeää on sekin, että jokainen jatkaa oman osaamisensa kehittämistä. Se voi tapahtua esimerkiksi Maanpuolustuskoulutus MPK:n puitteissa, Puolustusvoimien kertausharjoituksissa tai omaehtoisesti omaa osaamista kehittäen.

Yksi uusi asia harjoituksessa oli päijäthämäläisten ja kanta-hämäläisten taistelijoiden hitsaaminen yhteen uudeksi Hämeen paikallispataljoonaksi.

- Se lähti minusta hyvällä tavalla toimimaan, vaikka taustalla ovat erilaiset toimintatavat ja eri ihmiset, Liukkonen arvioi.

Pataljoonan toiminta-alue laajeni koko Hämeeseen. Harjoituksessa tämä otettiin huomioon esimerkiksi esikuntatyössä. Paikallispataljoonan näkökulmasta harjoituksessa toimittiin eri viranomaisten apuna esimerkiksi suuronnettomuustilanteessa, jonka pahantekijät saivat aikaan. Samoin harjoiteltiin viranomaisyhteistyötä kuntien ja muiden hallintoviranomaisten kanssa, suojattiin kriittistä infrastruktuuria ja käytettiin sotilaallisia kykyjä ja voimaa tarkasti ja tehokkaasti silloin, kun sille oli tarvis.

- Minun näkökulmastani harjoitus oli kokonaisuutena onnistunut. Siihen osallistui hyvähenkinen joukko, joka koontui yhteisen tärkeän asian äärelle, Liukkonen kiittää.

Teppo Koskinen

PAPU24

Kertausharjoitus, pitkästä aikaa. Olin saanut postia puolustusvoimilta ja vasta lähdettyäni liikkeelle kohti Hälvälää, alkoi hiukan jännittää mitä viikko toisi edetessään. Olin valmistautunut yöpymään teltassa kenties sateisissa olosuhteissa. Evästäkin oli mukavasti mukana ja kotiväki tuntui olevan hiukan huolissaan, että mitenhän siellä pärjään ilman totuttua extrapaksua tyynyä.

Perillä odotti tuttu näky jo varusmiesajoilta palvelukseen astuessa. Erilaisia siviilipukeisia ihmisiä jonottamassa johonkin, tosin hiukan aikuisempina kuin silloin joskus kauan sitten. Oli ehkä hieman mahaa, tai sitten paljon lihaksia. Reippaan näköistä porukkaa kokonaisuudessaan.

Aloituspuhuttelussa kuulumme tilanteesta ja harjoituksesta yleensä. Ymmärsin, että tässä harjoittelevat kaikki osapuolet. Kunnan viranomaiset, pelastuslaitos, jopa meidän omat kantahenkilökunnan sotilaat. Ymmärsin heti, että harjoituksessa ei kaikki varmaankaan tule menemään suunnitelmien mukaan, vaan ehkä tylsää odotteluakin on tiedossa. Asennetta vaaditaan, siis. Itse harjoitus käynnistyi osaltamme mukavilla pienillä ammunnoilla ja monen kauan sitten ampuneen mielestä se olikin harjoituksen parasta antia. Rynnäkkökiväärillä ampumista moni oli kaihannut ja joukosta löytyi todella hyviä ampujia.

Seuraava tehtävä oli sitten tavallaan toiselta planeetalta. On nähty ajoneuvo, mallia ja merkkiä se ja se, etsikää tuolta alueelta. Ajoneuvon löytäminen käsketyltä alueelta tuntui toivottomalta: kuin neulaa etsisi heinäsuovasta. Enemmän varmaan näkisi, jos pudottelisi ryhmäläisiä vilkkaisiin risteyksiin, niin todennäköisyys havaintoon kasvaisi. Mutta mitä jos kohdeajoneuvo välttelee vilkkaita tieosuuksia? Mitä tekisin, jos? Matematiikka ja todennäköisyyslaskenta astuvat helposti kuvaan, jos joku porukasta sitä osaa. Näköjään sellaista osaamista reserviläisissä on.

Jostain ajoneuvoja sitten löytyi. Ajoneuvojen lista kasvoi ja todennäköisyys osui kohdalle. Huomaamaton perässä ajaminen olikin aivan uutta. Tuli heti tunne, että minut on varmasti nähty ja munasin kaiken, mutta olin lienee väärässä, taas.

Puskassa vaaniminen ja kohteen tarkkailu oli taas tutumpaa tekemistä. Hyvä ilma, mukavat kaverit, eikä hyttysiä, ei punkkejakaan – vielä. Tornihuhu kertoo, että Upinniemessä oli erään harjoituksen jälkeen rannikkojäkäristä nypitty 40 punkkia. Onneksi Päijät-Häme on onnistunut torjumaan punkkien soluttautumista – vai olenko taas väärässä?

Vihollisten soluttautujien paikannuksen ja loppuhuipennuksen jälkeen aloin ymmärtää, miten suuri rooli tavallisten ihmisten tarkkaavaisuudella on, jos sabotaasityöt alkaisivat kunnolla. Toisaalta ajattelee, miten helppoa vihollisen olisi toimia täällä – nytkin tarvittiin monta kymmentä ukkoa löytämään muutama pahantekijä. Onneksi asiaa harjoiteltiin juuri näin. Silmiä avaava kokemus.

Kertausharjoituksesta kyselijöille, joita harjoituksen jälkeä riitti, vastasinkin aina, että etsimme, onko vihollinen keskuudessamme. Tiedätkö sinä, mitä naapurisi puuhaa?

Onneksi tässäkin asiassa harjoiteltiin ja onnistumisiakin tuli. Ruoka oli mielestäni hyvää. Sisämaajoituskin järjestyi, joten telttamajoitus jäi ehkä ensi kertaan. Poispäin oli kiva lähteä, mutta jossain taka-alalla oli jo ajatus, että oli muuten ihan kiva tutustua uusiin ihmisiin ja aika hyvää porukkaa oli joukkoon löydetty. Tulen kyllä uudestaan, jos vaan kutsuvat.

T: Sähköjänis

Vajakkien PAPU24

Syyskuun ensimmäisellä viikolla järjestettiin paikallispuolustusharjoitus, johon käskettiin myös PHMAAKK virka-apujoukkue. Harjoituksen toteutus oli alkupuhuttelun perusteella varsin sama kuin aikaisempinakin vuosina. Varustetaan, treenataan, sovelletaan, palautellaan, kotiutetaan ja päivärytmiä ohjaavat ruokailut, joiden välissä puuhastellaan aina jotain.

Kokeneen joukon kanssa rutiininomaiset asiat sujuvat varsin vauhdikkaasti, joten harjoituksen aloituspäivän ilmoittautuminen, varustaminen ja välppääminen oli ohi jo ennen lounasta ja pääsimme aloittamaan harjoittelun. Harjoiteltaviksi aiheiksi valittiin asioita, joita oletimme harjoituksessa tulevan eteen. Maanantain harjoittelu toteutettiin rastikoulutuksena, jossa kouluttajat poimittiin omasta porukasta, kaksi taistelijaa kullekin rastille kouluttamaan ja loput rasteja kiertämään. Rastien aiheita olivat käsiraudat, partiotoiminta ja taistelu rakennetulla alueella. Käsiraustarastilla harjoiteltiin käsiraudojen käyttöä, kohdehenkilön maahan vientiä, raudoittamista ja raudoitettun henkilön käsittelyä. Partiotoimintarastilla harjoiteltiin partion voimankäyttötilanteita ja kaasun käyttöä voimankäyttövälineenä. Taistelu rakennetulla alueella -rastilla harjoiteltiin rakennuksen lähestymistä, tunkeutumispisteen haltuunottoa, liikkumista rakennetulla alueella ja tukipartion käyttöä liikkueessa. Päivällisen jälkeen joukkueeseen liitettiin myös combat camera -varusmies, jonka tehtävä oli kuvata ja videoida joukkueen toimintaa viikon aikana. Illalla saimme valmisteltavaksi seuraavan päivän kuljetuksen suojaustehävän ja lähetimme yhden ryhmän tiedustelemaan seuraavan päivän ajoreittiä.

Tiistai alkoi lääkekuljetuksen suojauksella. Siirryimme ajoneuvoilla kuljetuksen lähtöpisteelle, suojasimme kuorman lastauksen kuljetusliikkeen ajoneuvon ja turvasimme kuljetuksen ajoneuvosaattueena kohteeseen ennalta tiedusteltua reittiä pitkin. Matkalla takaisin majoitukseen saimme virka-apupyynnön voimalaitoksen suojauksen tehostamisesta. Voimalaitoksen alueella oli havaittu aktiivista tiedustelua ja todennäköisiä tunkeutumisyrityksiä. Perustimme voimalaitoksen vierailijakeskukseen johtamispaikan sekä tilat lepoa varten. Suojausta alettiin pyörittää ajatuksella: yksi ryhmä aktiivisena, yksi välittömässä valmiudessa ja yksi ryhmä levossa. Näin suojausta olisi mahdollista pyörit-

tää pidempiäkin aikoja ilman tarvetta henkilöstön vaihdoille. Mukava plussa yöllä vuoron päätyttyä oli pääsy henkilökunnan sosiaalitoimien 24h lämpimänä olevaan saunaan. Ruokahuollossa tukeuduimme pitopalvelun toimittamiin ”pönttöruokiin”. Alueen valvontaa varten saimme pääsyn voimalaitoksen erinomaiseen valvontakamerajärjestelmään, jonka lukuisat automaattikamerat havaitsivat poikkeavat tapahtumat alueella sen verran tehokkaasti, että kameroita valvovan taistelijan tuli vain varmistaa missä päin aluetta poikkeava tapahtuma on käynnissä ja lähettää paikalle partio ratkaisemaan tilannetta. Voimalaitoksen henkilökunnan panos oli erityisen tärkeä, jotta kymmenistä kamerakuvista osattiin paikantaa tapahtumapaikat ja tunnistaa poikkeavat tapahtumat sekä ylipäätään käyttää laitteistoa.

Valvontaa jatkettiin kohteessa noin vuorokauden verran, kunnes alueella havaittiin kemikaalivuoto. Pyöräkuormaimen piikit olivat lävistäneet rekan säiliöperävaunut ja maahan valui vihreää nestettä. Koneen kuljettaja oli kaiken lisäksi kateissa. Paikalle hälytettiin pelastuslaitos, poliisi ja ympäristöviranomaiset. Kun tilannekuva oli saatu kaikille toimijoille, pelastuslaitos alkoi johtaa pelastustöitä ja ympäristövahingontorjuntaa, ja poliisi johti erillisoperaationa konekuskin etsintää ja kiinniottoa. Etsitty konekuski löytyikin pian pyrkimästä alueelta ulos. VAJ:n tehtäväksi

tuli suorittaa kiinniotto ja välittää kameroissa havaittuja tapahtumia poliisille. Poliisin havaittua dronella aidatun alueen ulkopuolella olevia epäilyttäviä hahmoja, poliisi antoi VAJ:lle lisätoimintavaltuuksia suorittaa henkilöiden kiinniotto rajatun alueen ulkopuolella. Kun tilanne voimalaitoksella alkoi olla selvä, jäivät ympäristöviranomaiset selvittämään ja rajaamaan tapahtuneen vuodon ympäristövaikutuksia ja VAJ suuntasi huoltamaan ja saamaan uutta tehtävää.

Käskynannossa saimme tehtävän valmistautua kiinniotto- tehtävään teollisuusalueella Nastolassa. Osoitteen perusteella kiinteistöstä löytyi vanha myynti-ilmoitus, jossa oli pohjakuva kiinteistöstä. Joukkueesta löytyi myös ensikäden tietoa kyseisestä rakennuksesta: muun muassa oven aukeamissuunnista, näkyvyydestä rakennuksesta ulos yms. Päätimme pihalle rakennettavan maastolaatikon sijaan rakentaa ko. rakennuksen mallinnuksen Ahtialan ampumaluolaan ja harjoitella askelmerkit kuntoon joukkuekoossa. Koko rakennusta ei saatu kerralla 1:1 koossa rakennettua, eikä rakennukseen saatu simuloitua jokaista murrettavaa ovea, mutta simulaatio oli varmasti luolassa parempi kuin perinteisessä hiekkalaatikkoleikissä. Kesken luolaharjoituksen yksi ryhmä lähti suorittamaan pistokeikkana ajoneuvopartiointitehtävää Vierumäelle, muiden jäädessä luolaan jatkamaan harjoitusta. Ajoneuvopartio tarkasti Vierumäellä Vuolenkosken sillan ja Versowoodin tukkikentän. Luolaharjoitus lopetettiin hyvissä ajoin, jotta kaikille jäi riittävästi aikaa palautua ja valmistautua seuraaviin tehtäviin.

Torstaiamuna lähdimme aamupalan jälkeen koko joukkueen voimin ajoneuvopartioon Vierumäelle. Kesken partiointin tukkikentällä tapahtui räjähdys ja tukkikentältä levisi savupilvi. Poliisi, Pelastuslaitos ja Puolustusvoimat perustivat johtopaikan tuulen yläpuolelle. Alueella oli räjähdysten aikaan ollut 20 henkilön opiskelijaryhmä ja ilmeisesti joitakin henkilökunnan jäseniä. Pelastuslaitos otti tilanteesta johtovastuun, koska tilanne oli pelastustehtävä. Ennen kuin johtosuhteet olivat edes selvinneet, tai johtopaikka oli saatu kunnolla perustettua, oli ilmassa jo poliisin, palolaitoksen ja ensihoidon dronet. Koska koneita oli useita, useilla eri toimijoilla, määritettiin lennonjohto poliisi vastuulle. Dronekuvista havaittiin, että alueella on useita eri tasoisesti loukkaantuneita räjähdysten uhreja. Pelastusta vaikeutti palava kreosoottisäiliö, josta levisi alueelle myrkyllistä savua. VAJ määritti lihasvoimaksi räjähdysalueelle, ja itse jäin johtopaikalle yhteyshenkilöksi. VAJ:lla oli onneksi kokoonpanossa

lääkäri ja ensihoitaja, jotka alkoivat suorittaa potilaiden ensiluokittelua, muiden kootessa loukkaantuneita. Ensihoito ja pelastuslaitos saivat perustettua hoitopaikan tien laitaan, pylväskentän reunalle, jonne VAJ ryhtyi potilaita kantamaan. Varsin hikinen suoritus naamarit päässä, lähes helteisessä auringonpaisteessa. Lopulta kaikki potilaat oli saatu siirrettyä hoidettavaksi ja alue saatu haravoitua lisäuhrien löytämiseksi. Saimme poliisilta ja pelalta luvan pois-tua ja lähdimme hakemaan uutta käskyä ja päivälliselle.

Viimeiseksi tehtäväksi harjoituksessa jäi kiinniottotehtävä Nastolassa, jota olimme luolalla harjoitelleetkin. Saimme tiedustelujoukkueelta valmiit speksit tehtävään ja valmiiksi tiedustellun tunkeutumispisteen. Jostain erikoisesta syytä rakennusta vuorokausitolkulla eristänyt tiedustelujouk-ue lähetettiin pois alueelta ruokailemaan juuri ennen meidän alueelle saapumistamme. Ennen iskua kohteelle, saimme kuitenkin rakennuksen päälle dronen, jonka ku- van perusteella teimme vielä viimeisen reitti- ja toiminta- suunnitelman. Suunnitelma oli, että ensimmäinen ryhmä ajaa toiminta-alueelle, muodostaa alueen sisäeristyksen ja määrittää kiinniottopartion, toisen ja kolmannen ryhmän tunkeutuessa sisään rakennukseen. Siitä se sekoilu sitten alkoi. Pihalla suoritettiin ensimmäinen kiinniotto ja partiot tunkeutuivat sisään rakennukseen. Kun tunkeutumispis- te oli hallussa, olivat kaikki väylät eteenpäin ansoitettuja. Totesimme, ettei meillä ole keinoja ryhtyä pommin pur- kuun ja otamme pumpun ulos ja jatkamme rakennuksen eristämistä. Kouluttajaväliintulona käskettiin kuitenkin purkamaan ansat käsikranaatilla. (Varmaan loppuun asti suunniteltu menetelmä rakennuksessa, jossa oli ansoja ja erilaisia räjähteitä lähes jokaisessa tilassa.) Joukkomme jatkoi etenemistä rakennuksessa sisällä ja suoritti kiinnio- ton moottorisahalla aseistautuneelle roistolle. Käytävässä käytiin myös lyhyt tulitaistelu, jonka jälkeen matka jatkui pidemmälle rakennuksen ansoitettuihin huoneisiin. Erääs- tä tilasta löytyi suurehko määrä räjähdettä, ja maalihenkilö uhkasi räjäyttää pommin kaukolaukaisulla, jolloin joukkue irtautui taas rakennuksesta ja aloimme muodostaa eristys- tä, kunnes kouluttaja ilmoitti, ettei se maalihenkilö ole mi- tään sellaista sanonut ja takaisin sisään koko konkkaronkka. Joukkue hakeutui jälleen saavutettuihin aseimiinsa. Edessä oli kaksi suurta metalliovea, joiden takaa avattiin tuli. Ryh- mä hakeutui vallitsevaan maastonkohtaan ja keskitti tulen kohti vihollista, jättäen yhden suljetun oven huoneesta vaille huomiota. Tämä kostautui välittömästi ja vihollinen pääsi iskemään ryhmän selkään aiheuttaen tappioita. Vi- hollinen saatiin kuitenkin lyötyä ja rakennus tarkastettua. Rakennukseen jäi pioneerien iloksi pommeja ja ansoja joka toiseen huoneeseen. Joukkueessa herätti kiihvasta kes- kustelua tällainen maali-toiminta ja tilanteen tuomarointi. Myös kouluttajien kulkeminen rakennukseen sisään ja ra- kennuksesta ulos muualta kuin tunkeutumispisteen kautta aiheutti jatkuvaa hämmennystä sekä rakennusta eristäväs- sä että rakennuksen sisällä olevassa osastossa.

Vaikka viimeisestä harjoitteesta meinasi hieman jäädä pa- haa makua, niin kyllä se viimeistään illalla saunan lauteilla katosi. Harjoitus oli kaikin puolin onnistunut ja yhteistoi- minta eri viranomaisten ja yritysten henkilökunnan kanssa toi harjoitukseen hienon lisän. Aikaisempiin PAPUihin ja

YTH-harjoituksiin verrattaessa suurin muutos olivat dro- net. Niitä on toki ollut ennenkin harjoituksissa mukana, mutta ei lähellekään samoissa määrin. Myös joukkueeseen sijoitettu combat camera -varusmies koettiin pelkästään positiivisena asiana. Asenne kuvaajalla oli loistava, vaikka aamukamman piikit olivat harjoituksen lopussa jo todella vähissä.

Pirkka Mellanen

Kuvat: Puolustusvoimat/Combat Camera/Joonas Heitto ja Jenni Paasio

Historiaa tähtäinten läpi katsottuna, osa 2: Webley mk4 ja Vetterli 1869

Suomalainen aktivisti Konrad Viktor ”Konni” Ziliacus toimi 1800-luvun lopulla kirjeenvaihtajana Amerikassa, kirjoittaen mm. Hufvudstadsbladetiin ja Svenska Tribunen lehteen. 1895 Ziliacus palasi Suomeen ja ryhtyi venäläisvastaisen Nya Pressen -lehden toimittajaksi. Lehden toimitus joutuikin sulkemaan ovensa kesäkuussa 1900 Ziliacuksen erään venäläisvastaisen artikkelin vuoksi. Ziliacus radikalisoitui ja pyrki yhdistämään suomalaiset ja venäläiset vallankumoukselliset yhteiseen rintamaan tsaarin valtaa vastaan. 1904 Ziliacus perusti laittoman puolueen Suomen Aktiivinen Vastuspuolue, jonka oli tarkoitus suunnitella ja toteuttaa terroristisia hyökkäyksiä tsaarin valtaa vastaan. Tähän tehtävään tarvittiin aseita.

Venäjä kävi 1904-1905 sotaa Japanin kanssa. Konni Ziliacus otti yhteyttä Japanin Ruotsin suurlähetystön sotilasasiamieheen Motojirō Akashiin. Akashi sai Japanin rahoittamaan aselastin tsaarin vastaisia toimia varten ja hankki aseiden kuljetusta varten SS John Grafton -nimisen höyrylaivan. Sveitsistä tilattiin 15560 kpl Vetterli M 1869 -kivääriä ja 2,5 miljoona patruunaa. Englannista tilattiin lisäksi 2500 kpl Webley mk IV .455Webley -kaliiperista revolveria ja kolme tonnia räjähdysaineita. Suomeen aseista oli määrä jäädä 5500 kivääriä, 500 revolveria ja kaksi tonnia räjähdysaineita. Loput aseet oli tarkoitettu Venäjälle tsaarin vastaisiin kapinoihin.

Aseet lastattiin SS John Graftoniin Rotterdamin satamassa. Laivan oli määrä seilata Tytärsaarelle, jossa siitä purettaisiin Venäjälle kuljetettavat aseet ja matkaa jatkettaisiin rannikkoa pitkin Tornioon. Huonon sään ja kommunikaatiokatkosten takia suunnitelmaa jouduttiin kuitenkin muuttamaan niin, että kaikki aseet purettaisiin laivasta pohjanmaan rannikolla. Aseiden salakuljetusmatka kärsi vastoinkäymisistä mm. humalaisten merimiesten aiheuttamien ongelmien takia, ja laiva sai Ahvenanmerellä pohjakosketuksen, jonka takia laivaan tulvi vettä. Ensimmäinen osa lastista purettiin Kemin edustalla ja toinen erä Kokkolan edustalla. Laivan oli määrä jatkaa matkaansa Ahvenanmaan saaristoon, mutta seuraavana aamuna 6.9.1905 laiva ajoi karille. Aselastia alettiin tyhjentää laivasta kahdella soutuveneellä. Hankkeen paljastumisen ollessa salakuljettajien mielestä varmaa, laiva päätettiin räjäyttää 8.9., etteivät loput aseet päätyisi venäläisten käsiin. Aluksen päällikkö Nylandert lähetti Helsinkiin salakuljetusta johtaneille aktivisteille salatun sähkeen: ”Täti on kuollut – hän halkesi”. Salakuljettajat pakenivat paikalta paikallisten aktivistien purjeveneillä Ruotsiin. Uppoamispaikalla oli vettä vain muutama metri. 10.9. venäläiset sotilaat alkoivat nostaa aseita hyllystä, ja he saivatkin nostettua 9150 kivääriä, 690 revolveria, 33200 patruunaa sekä 100 laatikollista räjähteitä. (Olin K-G: *Aselaiva John Grafton*)

Vaikka salakuljetusyritys epäonnistui ja oli suuri menetyks Suomen Aktiiviselle Vastuspuolueelle, sillä oli vahva kansallisidentiteettiä nostava vaikutus. Graftonin uppoa-

mispaikalle perustettiin 7.9.1930 muistomerkki, jonka paljastustilaisuuden juhlapuheessa sanottiin: ”Räjähdyslaukaus täällä Pohjanlahden rannikolla neljännesvuosisata sitten ei ollut kuolinlaukaus epäonnistuneelle salakuljetusyritykselle, vaan muuttui se rätiseväksi taistelumerkiksi. Se oli alku pitkään vapaustaisteluun”. (*Hakkapeliitta 16.9.1930*)

Webley Mk4

Suunnittelija:	Webley & Scott
Tyyppi:	revolveri
Toimitapa:	lippaallinen kertatuli, kaksitoiminen
Paino:	625 g lataamattomana
Pituus:	172 mm
Piippu:	4” eli 102 mm
Kapasiteetti:	6 patruunaa
Kaliiperi:	455 Webley

1879 P. Webley & Sons yhdistyi asevalmistajien Richard Ellis & Son ja W. & C. Scott and Sons kanssa ja yritys jatkoi nimellä Webley & Scott. Yrityksen ensimmäinen revolveri nimettiin Webley mkIV:ksi. Webley MK IV .455 Webley -revolveria valmistettiin vuodesta 1899 vuoteen 1913. Koska sen myynti Etelä-Afrikassa alkoi buurisodan aikana, asetta alettiin kutsua ”buurisota”revolveriksi. Aseen perusversio oli varustettu 4” piipulla, mutta siitä valmistettiin versioita myös 3”, 5” ja 6 tuuman piipulla. Asetta ei pidä sekoittaa 1932-1963 valmistettuun .38/200 Webley MK IV -revolveeriin, joka nimestään huolimatta on täysin eri ase.

Aseen vasemmalla sivulla, vasaran vieressä on peukalolla painettava vipu, joka avaa revolverin taittomekanismin lukituksen. Revolveri taittuu auki ja rullan ejektoritanko tuuppaa hylsyt ulos ja putoaa takaisin sisään. Kun liikkeen tekee ripeästi, hylsyt lentävät aseesta komeassa kaaressa. Mekanismi on toimiva ja hienosti toteutettu. Revolverin uudelleen lataaminen irtopatruunoilla on helppoa ja nopeaa. Epäilisin että Webley on kokemattomalle käsitteijälle nopeampi ladattava kuin nykyaikaiset, sivuun avattavalla rullalla varustetut revolverit. Webley MK IV on kaksitoiminen revolveri, eli ase voi laukaista ja rullan pyöryttää seuraavalle patruunalle puristamalla liipaisinta tai virittämällä revolverin vetämällä vasaran taakse. Kaksitoimilaukaisu on varsin raskas ja pitkä, mutta selkeä. Yksitoimilaukaisu on erittäin selkeä ja lyhytliikkeinen, mutta siinäkin on ihan riittävän suuri laukaisuvastus.

Radalla

Revolveri on varsin mukava ammuttava. Rekyyli on tukeva, mutta ei lainkaan terävä, vaan ennemminkin pehmeä tuupaus. Tähtäinkuva on hyvin lähellä vanhojen suurriisikiväärien tähtäinkuvaa. Takatähtäimen hahlo on avoin V ja etutähtäimen jyvä on pallomainen. Tähtäimet ovat hyvät nopeaan tähtäinkuvan muodostamiseen, mutta haastavat tarkkaan kympin puhkontaan. Koeammunnassa laukausmäärä oli varsin maltillinen patruunan hinnan ja rajallisen saatavuuden vuoksi. Patruunat testiin lahjoitti Marko Patrakka; patruunoiden hinta kaupan hyllyllä on noin 2,50 €/kpl. Kasa taululla kasvoi pystysuunnassa 18 cm, pysyen sivusuunnassa varsin kelvollisena n. 50 mm. Pystysuuntainen hajontakin pieneni, jos aseella harjoittelisi hetken aikaa, mutta tästä huolimatta itselleni kyseinen tähtäinkuva olisi varsin haastava.

Vetterli 1869

Suunnittelija:	Friedrich Vetterli
Tyyppi:	kivääri
Toimitapa:	lippaallinen kertatuli
Paino:	4900 g lataamattomana
Pituus:	1300 mm
Piippu:	840 mm
Kapasiteetti:	13 patruunaa
Kaliiperi:	10,4x38

Vetterli m1869 on Sveitsiläisen Neuhausenin ase tehtaan johtaja Friedrich Vetterlin 1869 suunnittelema sylinterilukkoinen, putkimakasiininen sotilaskivääri. Aseen makasiini on varsin suuri, 13 patruunaa. Vetterli lienee viimeisiä sotilaskäyttöön otettuja reunasyytytteistä patruunaa käyttäviä sotilaskiväärejä, mutta ensimmäisiä makasiinikivääreitä. Makasiini on kopioitu melko suoraan Winchester m1866 -kivääristä, se täytetään kiväärin oikealla sivulla olevasta täyttöaukosta, josta patruunat syötetään peräkkäin putkimakasiiniin. Lukon kampi osoittaa suljetuna suoraan alas ja avautuu noin 100 astetta ylöspäin ja virittää iskurin jousen avautuessaan. Kun lukko vedetään taka-asentoon, nivelletty syöttösilta/nostokappale nostaa patruunan vaakatasossa patruunapesän korkoon. Työnnettäessä lukko kiinni lukko pesittää patruunan. Kivääri

on olemukseltaan varsin rouvi, melko pitkä ja varsin painava, lähes 5 kg. Kun huomioi, että 1900-luvun vaihteessa suomalaismiesten keskipituus oli 12 cm vähemmän kuin nyt, on asetta pakko pitää varsin kookkaana.

Valitettavasti emme päässeet Vetterlin kanssa ampumaan. Aselaki sanoo: ”ennen vuotta 1890 valmistettujen ainoastaan mustalla ruudilla ampumiseen soveltuvien mustaruutiaseiden kuljettaminen ja säilyttäminen ei ole luvanvaraista. Luvanvaraista ei myöskään ole tällaisten mustaruutiaseiden pitäminen museossa tai kokoelmassa, ellei aseilla ammuta.” Kyseisen aseeseen saa siis hankkia kuka tahansa täysi-ikäinen, kunhan aseella ei ammuta. Ammunta aseella olisi muutenkin hieman haastavaa patruunan todella olemattoman saatavuuden takia. Reunasytteenen mustaruutipatruuna oli auttamattoman vanhentunut jo vuonna 1905, eivätkä Vetterlit juurikaan päässeet Suomessa taistelukäyttöön. Niitä oli ilmeisesti 1918 sisällissodan molemmilla puolilla käytössä, mutta patruunat olivat juurikin Graftonilla tuotua erää, eikä pat-

ruunatydennyksiä sen jälkeen tullut. Vetterlin merkitys Suomen alkutaipaleella olikin siis enemmän symbolinen. Ase on kuitenkin mielenkiintoinen keräilyartikkeli ja lupa-vaapaana, kenen tahansa hankittavissa.

Teksti ja kuvat: Pirkka Mellanen

Ei se kivääri näytä liian isolta, kun on kuski kiväärin mukaan.

Syys-Hälvä-harjoitus kokosi toista sataa ihmistä Hälvälään

MPK:n syksy polkaistiin käyntiin sumuisessa Hälvälässä 13.-15.9.2024 Syys-Hälvä-harjoituksen merkeissä. Harjoitus sisälsi yhdeksän kurssia ja kokosi noin 160 osallistujaa järjestelytehtäviin sekä oppimaan uutta ja kertaamaan vanhaa. Harjoituksen kurssitarjonta sisälsi kolmen tukikurssin, Johto- ja tilannekeskus- sekä Huolto- ja Muonituskurssin, lisäksi viisi viikonlopun mittaista kurssia: Esikuntatyöskentely, Huollon suunnittelu, Sotilaspoliisi-kouluttajakurssi, Tiedustelun perusteet ja Panssarintorjunnan jatkokurssi. Lisäksi lauantaina 14.9. järjestettiin Paikallispataljoonan perusteet -info.

Lauantai Hälvälässä

Vilkaistaan seuraavaksi kolmea Hälvälässä lauantaina 14.9. harjoitellutta kurssia tarkemmin.

Tiedustelun perusteet -kurssi on kaikille reserviläisille avoin, MPK:n viisiosaisen tiedustelu-koulutuskokonaisuuden ensimmäinen kurssi. Kokonaisuus sisältää viisi kurssia, joista kaksi ensimmäistä ovat vapaassa järjestyksessä käytävät peruskurssit ja kolme viimeisintä yksittäisiä erikoiskursseja: tiedustelu rakennetulla alueella, tähystystiedustelu ja partiotiedustelu.

Viikonloppuna meneillään olleella, tällä ensimmäisellä tiedustelun kurssilla perehdyttiin teoriapainotteisesti tiedustelijan perustaitoihin. Koulutettavina aiheina oli joukueen ja ryhmän kokoonpanoon, kalustoon ja tiedustelumenetelmiin liittyviä asioita. Opeteltiin kartan käyttöä ja

oman sijainnin määrittämistä, tiedustelun viestintöimintää keskittyen viestin sisältöön sekä kalustosta erityisesti tutkailtiin pimeänäkö- ja lämpölaitteita. Harjoituksen osanottajia yli kurssirajojen kiinnosti erityisesti maalinpaikannuslaite (MPL), jota halukkaat pääsivät kokeilemaan.

Panssarintorjunnan jatkokurssilla taas oltiin jo hieman pidemmällä omalla koulutuspolulla. MPK:n Panssarintorjunta-koulutuskokonaisuus sisältää verkko-opintoja, peruskurssin sekä jatkokurssin. Tämän viikonlopun jatkokurssi oli suunnattu paikallispataljoonaan sijoitetuille reserviläisille. Fyysisesti melko haastava koulutus keskittyi panssarintorjuntaryhmän taistelun harjoitteluun mekani-soitua vihollista vastaan. Koulutukseen realistisuutta toivat käytössä olleet simulaattorijärjestelmät.

Aiemmista kursseista poiketen *Paikallispataljoonan perusteet -infotilaisuus* oli ainoastaan yhden päivän mittainen kurssi. Lyhyestä kestoistaan huolimatta tietoisu onnistui kertomaan ja näyttämään monipuolisesti osallistujille mistä paikallispataljoonassa on kyse. Tietoa jaettiin myös esimerkiksi aluetoimiston roolista reserviläisen elämässä ja intti.fi -sivustosta.

Tietoa oli jakamassa mm. Hämeen aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Sami Liukkonen. Hän korosti infon avanneessa puheenvuorossaan sitä, miten tärkeää meidän on huolehtia omasta puolustuksestamme ja valmiudestamme. Tässä paikallisjoukoilla onkin merkittävä rooli. Infotilaisuuden lopulla kerättiin tietoa osallistujien

kiinnostuksesta toimintaa kohtaan. Tilaisuus toimikin kaksisuuntaisena tiedonvälitystapahtumana.

”On eri asia oppia näitä asioita rauhassa kuin tilanteen ollessa päällä.”

Osallistujat nostivat esiin erilaisia syitä, miksi he tahtoi-
vat osallistua harjoitukseen. Suurimpina teemoina nousi-
vat esiin tiedon saanti, omien taitojen kehittäminen sekä
muut ihmiset.

Kurssilaisiin ja infon osallistujiin mahtui mukaan niin ko-
keneempaa harrastajaa kuin viimeksi opetettavien tee-
mojen kanssa ”intissä” työskennelleitäkin. Yhteistä kai-
kille oli kuitenkin avoin asenne, jolla viikonlopun aikana
kohdattiin vastaan tulevat asiat. Osa oli jopa odottanut
toista vuosikymmentä kirjettä kertausharjoitukseen ja
koki olevansa nyt valmis kääntämään tämän kortin, kun
kutsu saapua paikalle oli tullut postilaatikosta.

Viikonlopun aikana jaettiin tietoa niin paikallispataljoon-
nan toiminnasta kuin paikalla olijoiden omasta roolistakin
siinä. Tarjolla oli myös opetusta esimerkiksi epäsuoran
tulen johdosta ja erilaisten laitteiden käytöstä. Eräs osal-
listuja nosti esiin sen, miten eri asia on opetella tarvittavia
tietoja ja taitoja harjoitusolosuhteissa omaan tahtiin kuin
vasta sitten, jos niitä joskus tarvitaan tositalanteessa.

Moni harjoituksen osanottaja otti esiin myös tämän tou-
hun sosiaalisen puolen. Osa löytää harjoituksista siviilielä-

mässä kaipaamaansa sosiaalisuutta, kun jotkut taas tah-
toivat tutustua sodanajan joukkoonsa ”niin sitten tuntee
ne, joiden kanssa lähtee sotimaan”. Arvelipa yksi infon
osallistuneista myös niin, että tällaiset lauantaan kaltaiset
tiedonantotilaisuudet madaltavat kynnystä aloittaa aktii-
visempi maanpuolustusharrastus. On helpompi osallistua
päivän kuin viikonlopun mittaiseen kurssiin ja ”siinä sitten
näkee millaista väkeä siellä on”.

Hälvälässä harjoitellaan keväisin ja syksyisin

Suurin osa Hälvälässä järjestettävästä MPK:n koulutuk-
sesta on Puolustusvoimien toiveiden mukaan järjestettyä.
Jopa 90 % koulutuspaikassa järjestettävästä koulutukses-
ta on sotvaa, eli sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulu-
tusta.

Hälvälässä harjoiteltiin tänä vuonna neljässä harjoituk-
sessa: huhti-Hälvä huhtikuussa, syys-Hälvä syyskuussa,
loka-Hälvä lokakuussa ja marras-Hälvä luonnollisesti
marraskuussa. Loka-Hälvä erosi muista Hälvä-harjoituk-
sista siten, että sen kurssit oli suunnattu pääsääntöisesti
varautumiseen ja kouluttajien koulutukseen. Kurssitar-
jonnassa oli siis mm. kouluttaja- ja kurssinjohtajakurssit.
Marras-Hälvässä taas esimerkiksi jatkettiin nyt syyskuussa
aloitettua paikallispataljoonan infojen sarjaa, kun seuraava
erä paikallispataljoonaan sijoitetuista reserviläisistä
kutsuttiin opin tielle.

Teksti ja kuva: Salla Korvanen

Lahden Maanpuolustusnaiset ry 70 vuotta

Lahden Maanpuolustusnaiset ry perustettiin 22.11.1954
Lahden Reserviupseerikerhon yhteyteen nimellä ”Lahden
Reserviupseerikerhon naisosasto”. Yhdistyksen toiminnan
keskiöksi otettiin isänmaallisuus ja tavoitteeksi kasvattaa
isänmaallinen ja ”yhteiskunnallisesti vastuuntuntoinen
sukupolvi”. Toiminta oli aluksi pienimuotoista ja keskittyi
1950-luvulla auttamaan niitä, jotka tarvitsivat apua eniten.

Menneisiin vuosikymmeniin on mahtunut monenlaista. Lah-
den Maanpuolustusnaisten on ollut esimerkiksi oma kuoro
ja laulaminen oli muutenkin keskeinen osa toimintaa yhdis-
tyksen alkuvuosikymmeninä. Tehtiinpähän 10-vuotisjuhlan
kunniaksi jopa iloluontoinen, ahkeruutta korostava laulu
Isoisän olkihattu -laulun säveleen. Alkuvuosikymmenten
yhdistystoiminnassa korostui myös Reserviupseerikerhon
avustavat tehtävät niin varallisuuden kartuttamisen kuin
muonituksen tukitehtävienkin äärellä.

Vuosituhanen vaihteen lähestyessä Lahden Maanpuolus-
tusnaisten lippu naulattiin (23.11.1991) ja yhdistyksen toi-
minta monipuolistui. Veteraanien ja lottien tukeminen jat-
kui, toimivathan monet yhdistyksen perustajajäsenet lottina.
Viime vuosikymmeninä myös jäsenten kouluttautuminen
on korostunut entisestään. Esimerkiksi vuonna 2007 Lahden
Maanpuolustusnaiset osallistuivat noin kahteenkymme-

neen tapahtumaan ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen
(MPK) kurssiin ympäri Suomea. Vielä tänäkin päivänä jäse-
net osallistuvat ahkerasti MPK:n kursseille kurssilaisina, kou-
luttajina ja kurssinjohtajina sekä erilaisissa tukitehtävissä.

Nykymuodossaan Lahden Maanpuolustusnaisten toimin-
ta vaalii perinteitä ja kokeilee rohkeasti uutta. Yhdistyksen
hallitus on kokoontunut yhdistyksen alkuajoista saakka
kuukausittain kesäkuukausia lukuun ottamatta ja tästä pe-
rinteestä pidämme kiinni. Jäsenistöllemme taas tarjoamme
monipuolisia kouluttautumis- ja tutustumismahdollisuuksia.
Juhlavuoden kunniaksi yhdistys sai myös omat verkkosivunsa
keväällä 2024.

Juhlimme Lahden
Maanpuolustusnaiset
ry:n 70-vuotista tai-
valta Lahden Upsee-
rikerholla 23.11.2024.
Kiitämme kaikkia juh-
lassamme meitä muis-
taneita!

*Teksti:
Salla Korvanen*

Lahden maanpuolustusnaiset

Yhteiskunnan turvallisuusstrategia – yhteinen turvallisuus

Turvallisuus, turvallinen elämä on yksi ihmisen perustarpeista. Näin on ollut aina ja näin tulee olemaan. Turvallisuutta ovat uhanneet eri aikoina eri asiat. Esi-isiemme turvallisuutta uhkasivat mm. villieläimet ja sairaudet. Näistä uhista on päästy lähes kokonaan eroon nykyisin. Korona kuitenkin muistutti meitä ihmisen kuolevaisuudesta muutama vuosi sitten.

Suomalaisen yhteiskunnan turvallisuus on korkealla tasolla; elämme yhdessä maailman turvallisimmista maista. Turvallisuus ei synny itsestään, vaan sen eteen tehdään töitä koko ajan. Yksi työkaluista on yhteiskunnan turvallisuusstrategia.

Kokonaisturvallisuuden periaatteet päivitetään Yhteiskunnan turvallisuusstrategiassa (YTS2024) viidettä kertaa. Ensimmäinen Yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisen strategia valmistui vuonna 2003. Siinä kuvattiin yhteiskunnan varautumisen uhkamallit, ministeriöiden strategiset tehtävät ja kriisijohtamisen perusteet. Vuoden 2006 strategiassa kiinnitettiin huomiota häiriötilanteiden hallintaan ja varautumisen tueksi esitettiin matriisi erityistilanteisiin varautumista varten. Vuonna 2010 strategian nimi muutettiin Yhteiskunnan turvallisuusstrategiaksi. Muutos vastasi yleiseen yhteiskuntakehitykseen, jossa turvallisuustoiminta ulottui uusille alueille, palveluihin ja toimintoihin. Samalla järjestöt otettiin huomioon osana varautumisjärjestelmää. Vuoden 2017 strategia oli käytännöllinen kuvaus yhteisistä ja yleisistä varautumisen periaatteista. Tuossa strategiassa kokonaisturvallisuus kuvattiin ensisijaisesti yhteistoimintamalliksi, jossa toimijat jakavat ja analysoivat turvallisuutta koskevaa tietoa sekä suunnittelevat, harjoittelevat ja toimivat yhdessä. Samalla aiemmasta valtiokeskeisestä kirjoittamistavasta siirryttiin koko yhteiskuntaa kuvaavaan malliin.

Toukokuussa 2021 silloinen Marinin hallitus päätti käynnistää strategian päivittämisen. Tehtävään muodostettiin laaja-alainen kirjoittajaryhmä, jossa edustettuina olivat kaikkien ministeriöiden lisäksi myös turvallisuusviranomaisia, elinkeinoelämä ja järjestöt. Työn ohjausvastuu osoitettiin Turvallisuuskomitealle, jossa on edustus eri ministeriöistä, valtioneuvoston ja tasavallan presidentin kanslioista, poliisihallituksesta, puolustusvoimista, rajavartiolaitoksesta, tullista sekä huoltovarmuuskeskuksesta. Päivitystyö keskeytettiin kuukausiksi helmikuussa 2022 Venäjän hyökättyä Ukrainaan sekä keväällä 2023 hallituksen muodostamisen ja hallitusohjelman laatimisen ajaksi. Syksyllä 2023 kirjoittajaryhmän tehtävä täsmennettiin hallitusohjelman mukaiseksi. Pääministeri Orpon hallitusohjelman kirjaus kuului ”Yhteiskunnan kokonaisturvallisuusstrategia uudistetaan vastaamaan uuden turvallisuusympäristön vaatimuksia”.

Yhteiskunnan turvallisuusstrategian luonnos esiteltiin Turvallisuuskomitealle tämän vuoden kesäkuussa. Ko-

mitea hyväksyi luonnoksen lähettämisen laajalle lausuntokierrokselle. Lausuntokierros päättyi syyskuussa ja luonnos esiteltiin hallitukselle, joka antoi ohjauksensa viimeistelyyn. Lausuntojen ja ohjauksen perusteella strategia viimeisteltiin ja esiteltiin Turvallisuuskomitealle lokakuun alussa. Tuolloin komitealta pyydetään lupaa siirtymiselle poliittiseen käsittelyyn ja päätöksentekoon, joka on tarkoitus saada päätökseen vuoden 2024 loppuun mennessä.

Turvallisuusstrategia on jaettu kahteen osaan: 1) kokonaisturvallisuuden toimintamalli ja 2) strategiset tehtävät. Strategiassa on sivuja tässä vaiheessa 151, ja se on todella mielenkiintoista luettavaa. Avoimessa yhteiskunnassa tämänkin asiakirjan valmistelu on ollut aivan avointa. Voitte käydä tutustumassa asiakirjaan lausuntopalvelu.fi-sivustolla kirjoittamalla hakukenttään ”turvallisuusstrategia”.

Kokonaisturvallisuuden toimintamalliosio alkaa aihealueen tiivistyksellä. Siinä kerrotaan osuvasti, kuinka ”kokonaisturvallisuus luo perustan suomalaisen yhteiskunnan kriisinsietokyvylle”. Kokonaisturvallisuudesta huolehtiminen ei jää Suomessa viranomaistehtäväksi, vaan sitä turvataan viranomaisten lisäksi elinkeinoelämän, järjestöjen ja kansalaisten yhteistoiminnalla kaikissa olosuhteissa ja kaikilla tasoilla.

Turvallisuusstrategian toinen osio kulkee nimellä ”strategiset tehtävät”. Tämän osion ensimmäisenä asiakohdantana on valtion ylimmän johdon päätöksenteon tukeminen ja toimintaedellytysten turvaaminen. Vastuuministeriö tässä asiakohdassa on valtioneuvoston kanslia. Toimintaedellytykset turvataan varmistamalla ylimmän johdon yleiset työskentelyedellytykset, erityisesti päätöksenteko valtioneuvoston yleisistunnossa ja presidentin esittelyssä. Lisäksi varmistetaan niitä valmistelevien ministerivaliokuntien, hallituksen neuvotteluiden ja muun hallituksen valmistelun toteutuminen sekä hallituksen ja tasavallan presidentin yhteistyön toteutuminen kaikissa olosuhteissa.

Viljelijänä minua kiinnosti strategiassa myös elintarvikehuollon turvaaminen. Saman otsikon alle oli yhdistetty myös päivittäistavarahuolto. Tästä asiakokonaisuudesta on vastuussa useita ministeriöitä: maa- ja metsätalous-, työ- ja elinkeino-, liikenne- ja viestintä-, sosiaali- ja terveys- sekä ulkoministeriö. Päämääränä ja tavoitteena on varmistaa väestön ravinnon saatavuus, sen laatu ja turvallisuus. Elintarvikehuollolla tarkoitetaan kokonaisuutta: alkutuotantoa, elintarvike- ja rehuteollisuutta sekä päivittäistavaraa ja jakelua. Kaikissa turvallisuustilanteissa varmistetaan väestön hyvinvoinnin kannalta tärkeiden elintarvikkeiden ja eräiden muiden perustarvikkeiden saatavuus sekä joukkoruokailun toimintaedellytysten jatkuvuus. Häiriötön tuonti ja vienti ovat osa elintarvikehuollon turvaamista.

Elintarvikehuollosta kirjoitettaessa sivutaan myös ilmastomuutosta. ”Elintarvikehuolto sopeutetaan ilmastomuutoksen myötä muuttuviin olosuhteisiin”. Strategian mukaan tähän päästään tuotantojärjestelmien selviytymiskykyä kehittämällä. Tähän päästään mm. uusiutuvia ja kierrätettäviä tuotantopanoksia hyödyntämällä. Tuotannon jatkuvuus turvataan varmuusvarastoinnilla ja varmistamalla tuotannossa tarvittavien kriittisten ulkomaisen tuotantopanosten ja elintarvikekontaktimateriaalin saatavuus, ml. työvoiman saatavuuden ja maahanpääsyn varmistaminen. Varmuusvarastointia tarkastellaan uhkakuviin ja markkinaolosuhteisiin nähden. EU:n maatalouspolitiikkaan vaikutetaan siten, että maataloudella on pohjoisissa oloissa taloudelliset toimintaedellytykset riittävän omavaraisuuden turvaamiseen.

Poimin laajasta strategialuonnoksesta myös vesihuoltoa käsittelevän osion. Me täällä Päijät-Hämeessä saamme nauttia Salpauselän harjujen suodattamasta maailman parhaasta juomavedestä. Tilanne ei ole sama koko Suomessa puhumattakaan tilanteesta maailmanlaajuisesti. Vesihuollon turvaaminen on kolmen ministeriön alla: maa- ja metsätalous-, sosiaali- ja terveys- sekä ympäristöministeriö. Vesihuolto nimetään strategiassa välttämättömyyspalveluksi. Päämäärä on varmistaa puhtaan talousveden saatavuus sekä terveyden ja ympäristönsuojelun kannalta asianmukainen jätevesihuolto. Tämä edellyttää vesihuollon toimintakyvyn ja omaisuuden pitkäjänteistä hallintaa, julkista omistajuutta sekä toimialan rakenneuutosta. Tässäkin paperissa siis korostetaan vesihuollon julkista omistajuutta. Puheet ja kirjoitukset yksityistämistä tai ulkomaille myynnistä ovat pelottelua. Vesihuoltolaitokset ja -verkot ovat yhteiskunnan toiminnan kannalta kriittistä infrastruktuuria, ja vesihuollon palveluista ovat riippuvaisia muut elintärkeät toiminnot, kuten terveydenhuolto ja elintarvikehuolto. Vesihuollon varautumisella tavoitellaan häiriöttömiä ja toimintavarmoja vesihuoltopalveluja varautumalla äkillisiin tilanteisiin fyysisessä ja kyberympäristössä, sekä ilmastomuutoksen myötä lisääntyviin sään ääri-ilmiöihin.

Valmistunut strategia kuvaa kokonaisturvallisuuden koko yhteiskunnan asiana. Uutena kokonaisuutena varautumisen lisäksi käsitellään kykyä vastata häiriötilanteisiin ja kriiseihin, eli vastetta. Elintärkeiden toimintojen ja turvallisuustoimijoiden sijasta painotetaan enemmän itse toimintaa. Turvallisuusympäristön muutos, Suomen Nato-jäsenyys, sekä kriiseistä saadut opit puoltavat kehitysaskelta. Koronapandemia koetteli suomalaista kokonaisturvallisuusmallia. Tuosta pitkäkestoisesta ja poikkeusoloja vaatineesta kriisistä saatiin useita tärkeitä havaintoja ja oppeja järjestelmämme kehittämiseksi. Muut vakavat häiriötilanteet, kuten kaasuputken vaurioituminen, välineellistetty maahantulo ja energiemarkkinoiden heilahtelut ovat nostaneet esiin monia kehittämisehdotuksia. Myös Venäjän hyökkä-

yssodasta Ukrainaan kerätyt opit huomioidaan parantamistyössä. Valtioneuvostossa on käynnistetty lukuisia hankkeita, joilla tehtyihin havaintoihin vastataan.

Suomen Nato-jäsenyyden ja turvallisuustilanteen muutoksen myötä suomalainen kokonaisturvallisuuden toimintamalli kerää osakseen laajaa kiinnostusta myös kansainvälisesti. Tästä kertoo mm. se, että presidentti Sauli Niinistöä pyydettiin laatimaan Euroopan unionille raportti, miten eurooppalaisten yhteiskuntien kriisinkestävyttä voidaan parantaa. Suomi pyrkii myös itse edistämään varautumisajattelua osana eurooppalaisia toimintamalleja. Strategiassa malli onkin pyritty kuvaamaan siten, että se on myös kansainvälisesti ymmärrettävissä ilman syvällistä perehtymistä Suomen lainsäädäntöön tai yhteiskuntarakenteisiin. Myös Euroopan unionin ja Naton merkitystä kokonaisturvallisuudelle pyritään avaamaan.

Kokonaisturvallisuus on korkealla tasolla Suomessa. Kokonaisturvallisuus on suomalaisen varautumisen yhteistoimintamalli, jossa yhteiskunnan elintärkeistä toiminnoista huolehditaan viranomaisten, elinkeinoelämän, järjestöjen ja kansalaisten yhteistyönä. Kokonaisturvallisuuden elintärkeitä toimintoja ovat johtaminen, kansainvälinen ja EU-toiminta, puolustuskyky, sisäinen turvallisuus, talous, infrastruktuuri, huoltovarmuus, väestön toimintakyky ja palvelut sekä henkinen kriisinkestävyys. Me suomalaiset osaamme kaikki nämä. Olemme aina osanneet tarkkailla elinympäristöämme ja huomanneet siellä olevat vaaratekijät. Eläminen suuren itäisen valtion naapurissa on opettanut meidät varovaisiksi. Monien elintärkeiden toimintojen ja tietojen siirtyminen internetiin on tehnyt nyky-yhteiskunnasta kovin haavoittuvan. Luotan siihen, että me suomalaiset pärjäämme. Meillä on siihen kaikki edellytykset. Pärjääminen ja selviytyminen on meillä geneisissä.

*Kansanedustaja
Teemu Kinnari*

VARMISTIN 2024

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania